

Samling og den kommende Samling ikke saa fuldt ud kom til at svare til Betegnelsen: „de smaa Forventningers“, og at Ministeriet ogsaa maa faa et nogenlunde langt Liv.

Jeg vil nu tillade mig at omtale nogle Enkeltheder. Et Spørgsmaal, paa hvilket jeg gerne vilde henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed, er Forbindelsen mellem Statstelegraf- og Statstelefonstationerne og de private Telefonstationer, navnlig altsaa det københavnske Aktieselskabs Telefonstationer. Det vil vistnok være ganske klart, at for os ude omkring paa Landet ville disse sidste ikke kunne komme til fuld Nytte, naar der ikke er Forbindelse mellem de forskellige Stationer, og den mangler en Del Steder mellem Statsstationerne og de private Stationer. Jeg er særlig kommen til at tænke paa dette Spørgsmaal paa Grund af Forholdene i min nærmeste Egn. Vi have en Telefonforbindelse mellem Skelskør og Rude og mellem Skelskør og Smaaøerne Aggersø og Omø, og navnlig disse sidste, Aggersø og Omø, have ikke andre Forbindelser end denne med Købstaden Skelskør, hvorfor det er af største Betydning for dem at kunne tale med de handlende i Skelskør. Skønt de have daglig Dampskibsforbindelse med Skelskør, er det klart, at det i mange Henseender er forbundet med Besværligheder at bo paa saadanne Smaaøer, og det vilde derfor være af den største Betydning, om et Samarbejde kunde komme i Stand. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa disse Forhold. Jeg ved meget vel, at det maaske vil give Anledning til noget forøget Arbejde for den vedkommende Embedsmand, som har Statstelegrafen og Statstelefonen under sig. Jeg ved ogsaa, at der tidligere har været Forslag fra Ministeren om nogen Godtgørelse for disse Embedsmænd, men at Forslaget ikke fandt Tilslutning i dette Ting, men jeg vil dog tillade mig atter at henlede Opmærksomheden derpaa, og, hvis det er fornødent, ogsaa anbefale, at der gives den nødvendige Bevilling, thi det maa være klart, at det vilde have ret stor Betydning for Beboerne paa disse Smaaøer. Telefonen kommer kun til halv eller mindre Nytte i alt Fald, naar der ikke er en saadan Forbindelse til Stede.

Med det samme, jeg omtaler denne Sag, vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa et andet Forhold vedrørende Koncessionen paa de private Telefoner. Naar

disse skulle komme til fuld Nytte for Landboerne og komme saa mange som muligt til gode, maa de være saa billige, som gørligt er, og det har jo ifølge den i forrige Samling vedtagne Lov Indenrigsministeren i sin Haand at gøre dem, idet han, naar han giver Koncession, ogsaa skal give Approbation paa Taksterne, som skulle fastsættes for 5 Aar ad Gangen. Jeg er bekendt med Taksterne for Københavns Telefonaktieselskab, som nu har opkøbt de sjællandske Linjer, og i det hele tror jeg ikke, der er Anledning til Klage over Taksterne, men der er dog et Punkt, hvor det forekommer mig, at de ere meget høje — og det er netop det væsentligste for Landboerne. Det er den Betaling, der forlanges for Forbindelserne pr. 100 Meter ud over de 1½ Kilometer, som Taksterne omfatte uden forøget Betaling. Betalingen er der 3 Kr. pr. 100 Meter, hvilket svarer til 30 Kr. pr. Kilometer eller pr. 1500 Alen, og det løber ret betydeligt op. Jeg skulde tro, at der kunde blive nogen Reduktion i saa Henseende. Den Aarsag, der anføres fra Selskabets Side til at forlange denne højere Betaling, er den, at man maa fordrø, at Anlægene amortiseres hurtigt, i Løbet af fem Aar, men det forekommer mig dog at være en temmelig høj Betaling, og jeg vil blot tillade mig at bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, naar han, hvad der ikke er sket endnu, skal give Koncession og skal approbere disse Takster.

Der er et andet Forhold nede i min Kreds, som er meget uheldigt for de vedkommende Beboere, idet det er til stort økonomisk Tab for dem. Det er Forbudet mod at indføre klovbærende Kreaturer fra Sjælland, specielt Skelskør, til Smaaøerne dernede, navnlig Aggersø og Omø, som ligge tæt derved. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette og spørge, om der ikke kunde ske en Forandring i dette Forhold. Beboerne derovre ere vante til at købe et ret betydeligt Antal Pattegrise. Det kunde de ikke gøre nu. De pleje ogsaa — særlig da de nu have faaet to Andelsmejerier derovre — et paa hver Ø — at købe et ret betydeligt Antal Kalve fra det, de kalde Fastlandet, altsaa Sjælland. Det kunde de heller ikke gøre. De have skaffet sig enkelte ovre fra de andre Øer, Fejø og Fønø, men det er jo en meget lille Tilgang, der kan ventes derfra. De have fremdeles Tyreforeninger og Kvægavlsforeninger derovre, men deres Tyre ere gamle, de mangle ny og kunne ikke faa